

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 010968 15 Квлз
Бања Лука, 28.10.2015. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Желимира Барића као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића, Горане Микеш, Даворке Делић и Тање Бундало, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у правоснажно завршеном кривичном поступку против осуђених Д.Н. и С.Б., због кривичног дјела примања мита из члана 351. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјевима за заштиту законитости које против правоснажне пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 010968 14 К 2 од 29.09.2014. године, подносе осуђени Д.Н. и бранилац осуђеног С.Б., адвокат Ј.Ј. из Б.Л., у сједници вијећа одржаној 28.10.2015. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјеви за заштиту законитости осуђеног Д.Н. и браниоца осуђеног С.Б. се одбијају као неосновани.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 010968 14 К 2 од 29.09.2014. године, оптужени Д.Н. и С.Б. су оглашени кривим због кривичног дјела примања мита из члана 351. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС) и за то дјело осуђени на казну затвора у трајању од по 2 (двје) године, а изречена им је и новчана као споредна казна у износу од по 5.000 КМ (петхиљадаконвертибилних марака).

Одлучујући о жалбама оптуженог Д.Н. и његовог браниоца и браниоца оптуженог С.Б., Врховни суд Републике Српске је пресудом број 11 0 К 010968 14 Кж 5 од 25.05.2015. године преиначио пресуду Окружног суда у Бањој Луци само у погледу мјере безбједности забране вршења позива, дјелатности или дужности инспектора у инспекцијским органима Републике Српске, на начпин да је ту мјеру укинуо. У преосталом дијелу првостепена пресуда је остала неизмјењена.

Против правоснажне пресуде благовремено су поднијели захтјев за заштиту законитости осуђени Д.Н. и бранилац осуђеног С.Б.. Оба захтјева су поднесена због повреде Кривичног закона и повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС).

Приједлог захтјева који подноси осуђени Д.Н. није јасно одређен, али из његовог садржаја произилази да подносилац захтјева сматра да се правоснажна пресуда треба укинути.

Захтјев браниоца осуђеног С.Б. предлаже преиначење пресуде Окружног суда у Бањој Луци и доношење пресуде којом ће овај осуђени бити ослобођен од оптужбе, односно да се укину и првостепена и другостепена пресуда и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Овај суд је поступајући у складу са одредбом члана 353. став 1. ЗКП РС, примјерке захтјева са списима предмета доставио на одговор Републичком тужилаштву РС Бањалука.

Републички тужилац је под бројем Т19 0 КТЗ 0000304 15 од 19.10.2015. године одговорио на оба захтјева и предложио да се исти одбију као неосновани.

Разматрајући спис, обје пресуде, захтјеве и одговор републичког тужиоца на захтјеве, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Оба захтјева, како је то већ наведено се подnose због повреде Кривичног закона тврдњом да дјело за које су обојица осуђени онако како је описано у изреци правоснажне пресуде, није кривично дјело. Ти приговори су истицани и у жалби против првостепене пресуде на које је Врховни суд Републике Српске, као другостепени одговорио разлозима датим у образложењу, ти разлози се неће понављати у овој пресуди и подносиоци захтјева се на њих упућују. То значи да се у захтјевима понављају наводи који су изношени у жалбама против првостепене пресуде, с једне стране, а с друге стране се истичу чињенице на којима су заснована релевантна утврђења из правоснажне пресуде и на бази другачијег виђења чињеничног стања гради аргументација да је повријеђен Кривични закон, што овај суд оцјењује неоснованим.

Када је ријеч о повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС на чије постојање указују оба захтјева, ни ти приговори нису основани. Наиме, осуђени Д.Н. повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС види у томе што је првостепени суд одбио његов приједлог да се суочи са свједоком В.Е.. Одбијање приједлога за суочење осуђеног са свједоком не представља повреду права на одбрану јер одредба члана 150. став 2. ЗКП РС прописује да се током поступка свједок може суочити са другим свједоком и осумњиченим, односно оптуженим. Дакле, не постоји обавеза суда да се осумњиченом омогући суочење са свједоком уколико то оптужени жели. Суочење и када се врши, се увијек односи на чињенице које треба у поступку утврдити и разјаснити, а због чињеничних утврђења правоснажне пресуде захтјев за заштиту законитости се не може подносити,

како је то прописано у одредби члана 350. став 1. ЗКП РС. Стога није повријеђено право на одбрану, односно није учињена повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, како то у свом захтјеву истиче осуђени Д.Н..

У вези са захтјевом који подноси бранилац осуђеног С.Б., када је ријеч о повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, овај суд истиче да из садржаја тога захтјева произилази да подносилац захтјева аргументацију за те повреде налази у другим битним повредама из члана 311. став 1. ЗКП РС, а не само оним из тачке г). Наиме, указује се на повреду одредбе члана 3. ЗКП РС (принцип *in dubio pro reo*), повреде одредаба члана 10., 14., 295. став 2., 304. став 7. ЗКП РС те повреде и других одредаба ЗКП РС. Међутим, захтјев за заштиту законитости може се подносити само због повреде одредаба члана 311. став 1. тачке г) ЗКП РС, јер је ова битна повреда издвојена у посебан облик битне повреде, па у случајевима када су учињене друге битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. ЗКП РС, осим оне из тачке г), због тих других повреда се захтјев за заштиту законитости не може подносити.

Из свих наведених разлога овај суд налази да захтјеви за заштиту законитости осуђеног Д.Н. и браниоца осуђеног С.Б. нису основани, због чега је ваљало оба захтјева одбити на основу члана 355. ЗКП РС и одлучити као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Желимир Барић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић